

Algemeen	
Onderwerp	Gezamenlijke opgaven, een gezamenlijke verantwoordelijkheid – behorend tot maatregel 17 van het beleidsplan Bescherming en Opvang 2022 – 2025
Verspreiden	Ja
Contactpersoon	Sonja Hartkamp
Eenheid	Beleid en Bestuur
E-mail	s.hartkamp@regiogv.nl
Kenmerk	DOC-23002667
Datum	18-10-2023

Voorstel

Nummer	Omschrijving
Voorstel 1.	Bespreken memo

Behandeling

Datum	Overleg	Doel	Conclusie
16-11-2023	Directie-overleg	kennismemen	
30-11-2023	Portefeuillehoudersoverleg	bespreken	

Toelichting

Beknopte toelichting
Gemeenten hebben elkaar nodig bij het realiseren van de opgaven die het dossier Bescherming en Opvang met zich mee brengt en werken daarin dan ook (formeel) samen sinds 2017. De woonzorgopgaven uit het beleidsplan Bescherming en Opvang zijn complex en komen vooralsnog niet tot onvoldoende van de grond, ondanks de inzet die gemeenten en Regio hierin de afgelopen jaren hebben getoond. In dit Memo vraagt de ambtelijke werkgroep Bescherming en Opvang aan het portefeuillehoudersoverleg om deze gezamenlijke opgaven, gezamenlijk te bespreken met als doel een doorbraak te forceren.

Bijlage(n)

Nummer	Omschrijving
Bijlage 1.	Memo 'Gezamenlijke opgaven, een gezamenlijke verantwoordelijkheid'

Gezamenlijke opgaven, een gezamenlijke verantwoordelijkheid

Algemeen	
Aan	Portefeuillehoudersoverleg Gezondheid & Ondersteuning
Van	Sonja Hartkamp
Datum	18-10-2023
Verspreiden	Ja
Kenmerk	DOC-23002667

Inleiding:

Gemeenten uit de Gooi en Vechtstreek werken al jaren intensief samen om de bescherming en opvang van inwoners met kwetsbaarheden uit de regio vorm te geven. De basis voor deze samenwerking wordt gevormd door het gezamenlijke beleidsplan Bescherming en Opvang 2022 -2025.

Eén van de vraagstukken waar gemeenten uitwerking aan willen geven, betreft het vraagstuk van onderlinge solidariteit om de woonzorg-opgaven handen en voeten te geven. Zoals ook verwoord in beleidsplan, bij maatregel 17, met de volgende beoogde maatschappelijke effecten:

1. Rechtsgelijkheid inwoners
2. Inwoners wonen langer thuis
3. Inwoners wonen korter in een instelling
4. Gemeenten realiseren gezamenlijk de opgave om inwoners zoveel als mogelijk (beschermd) thuis te laten wonen
5. Financiële solidariteit

Historie en stand van zaken tot op heden:

De diverse woonzorg-opgaven staan in het [beleidsplan 2022 – 2025](#) en stonden deels ook al in het vorige beleidsplan 2017 -2020, waarop [aanvullende maatregelen](#) werden vastgesteld eind december 2019 en waarbij tevens aandacht was voor de financiële solidariteit. In september 2020 hebben de portefeuillehouders een vervolgesprek gevoerd over de [uitgangspunten voor nadere solidariteit](#) ter voorbereiding op het huidige beleidsplan.

Verreweg de meeste maatregelen uit het beleidsplan worden succesvol uitgevoerd, daar waar het de woonzorg-opgaven betreft komen de voorgenomen ambities en afgesproken maatregelen echter maar niet echt van de grond.

De twee concrete voorbeelden hiervan zijn het realiseren van een tweede Keerpunt (Skaeve huse) en In Between Places in combinatie met lichte ondersteuning (IBP+).

Stand van zaken betreffende de maatregelen 20 en 21, zoals ook verwoord in de [voortgangsrapportage beleidsplan t/m juni 2023](#):

“Ten aanzien van de interventiewoningen zetten gemeenten in op een tweede In Between Places (IBP) maar dan aangevuld met een lichte vorm van ondersteuning; IBP+. Het [voorstel Interventiewoningen](#) is d.d. 16 december 2021 vastgesteld door de portefeuillehouders. Ten aanzien van de benodigde uitbreiding huisvesting overlastgevende zorgmijders zetten gemeenten in op een [tweede Keerpunt](#) (Skaeve huse) elders in de regio, het voorstel is d.d. 29 september 2022 vastgesteld door de portefeuillehouders en vervolgens, d.d. 27 oktober 2022, zijn de gemeenteraden hierover geïnformeerd. Gemeenten – in onderlinge afstemming tussen fysiek- en sociaal domein - hebben daarbij afgesproken om met een top 3 ten aanzien van mogelijke locaties te komen. Op beide maatregelen zijn op dit moment geen verdere ontwikkelingen te melden.”

In 2022 heeft de Regio de begeleidingskosten in beeld gebracht in het kader van de financiële solidariteit (maatregel 17c. en d.). De in het beleidsplan geschatte begeleidingskosten, bleken in werkelijkheid aanzienlijk lager uit te vallen. De inschatting was 20 tot 30 duizend euro per inwoner, per jaar.

Bij het in beeld brengen van de werkelijke kosten, is de vorige beleidsperiode in zijn geheel in beeld gebracht (m.u.v. Weesp). De uitkomst hiervan was een gemiddelde prijs per inwoner van € 3.641,49 in 2017 oplopend tot € 6.121,25 in 2021 (waarbij de tarieven uiteraard ook oplopen n.a.v. de jaarlijkse indexaties). Deze kosten zijn verwaarloosbaar in het kader van de andere Wmo begeleidingskosten die gemeenten maken, zeker ook daar het aantal inwoners – die deze kosten veroorzaken - relatief laag is; weliswaar oplopend¹ van dertien in 2017 naar zevenenveertig in 2021, maar in absolute aantallen laag. Per 2021 is de Wet langdurige zorg voor mensen met psychische stoornissen (Wlz GGz) opengesteld en is circa 60 tot 65 procent van de in het beschermd wonen verblijvende inwoners in de regio Gooi en Vechtstreek overgegaan naar de Wlz GGz, waarmee de capaciteit van het beschermd wonen in de Wmo navenant is afgenomen².

De huidige woonzorg gerelateerde voorzieningen in het kader van Bescherming en Opvang staan allemaal in de drie grotere gemeenten, te weten in Gooise Meren, Hilversum en Huizen. In centrumgemeente Hilversum bevinden zich verreweg de meeste woonzorg voorzieningen, gevolgd door Gooise Meren en daarna Huizen, zoals ook gepresenteerd is in de voortgangsrapportage van het beleidsplan t/m juni 2023, bij de paragraaf 'waar bevinden de voorzieningen zich?'.
Daarnaast zijn de twee regionale GGz klinieken in Hilversum en Bussum/Gooise Meren gesitueerd en heeft Hilversum in de vorige beleidsperiode 14 geclusterde woningen gerealiseerd.

Daarbij bekostigt Hilversum de ambulante begeleiding die geboden wordt in de regionale voorziening Keerpunt Zuid en de kleinschalige tussenvoorziening de Orchidee, waar gezinnen met kleine kinderen uit de regio wonen, die doorstromen vanuit de crisisopvang (de Vluchtheuvel) richting zelfstandig wonen.

Hoofdvraag voor de betrokken bestuurders:

Onderzoek, beleid en ambtelijke sturing hebben tot op heden niet tot het gewenste resultaat geleid; er is nog altijd geen tweede Keerpunt en geen IBP+. Alle voorstellen daartoe zijn door alle gemeenten vastgesteld, zowel in het sociaal- als ook in het fysiek domein.

Op dit moment werken gemeenten samen met de relevante partners aan een regionale woonzorganalyse, waarin deze twee opgaven ook weer meegenomen worden.

In dit Memo vraagt de ambtelijke werkgroep Bescherming en Opvang aan het portefeuillehoudersoverleg om deze gezamenlijke opgaven, gezamenlijk te bespreken met als doel een doorbraak te forceren.

Hoofdvragen:

1. Hoe versnellen we het proces om te kunnen komen tot realisatie? Hoe krijgt dit meer prioriteit?
2. Wat is daarvoor nodig?
3. En wordt hierbij enkelvoudig naar de woonzorg-opgaven van Bescherming en Opvang gekeken of breder in het teken van de regionale woonzorganalyse voor de ouderen en (andere) aandachtsgroepen?

¹ Dit oplopende aantal is qua ambitie - in lijn met de visie van commissie Dannenberg 'Van beschermd wonen naar een beschermd thuis' – een positief en gewenst effect van de inzet van gemeenten ten aanzien van de ambulantiseringsopgave.

² Dit zal mogelijk ook weer een effect hebben op het aantal inwoners dat uitstroomt vanuit het beschermd wonen naar zelfstandig wonen al dan niet met ambulante begeleiding en ondersteuning. Alhoewel de nieuwe instroom bij de Wlz GGz landelijk met 20% omlaag gebracht moet worden (ihkv de bestuurlijke afspraken Regioaanpak Wlz GGz).